
Convent de les Descalzas Reales

Autor:

Data de publicació: 23-03-2014

El Monasterio de las Descalzas Reales, literalment el "Monestir del Reial Descalç", resideix a l'antic palau de l'emperador Carles V i l'emperadriu Isabel de Portugal. La seva filla, Joanna d'Àustria, va fundar aquest convent de monges de l'orde de la Pobra Clara el 1559. [1] Al llarg de la resta del segle XVI i fins al segle XVII, el convent va atreure joves nobles vídues o spinster. Cada dona portava amb ella un dot. Les riqueses es van acumular ràpidament, i el convent es va convertir en un dels convents més rics d'Europa. Tomás Luis de Victoria, el millor compositor renaixentista d'Espanya, va treballar al convent des de 1587 fins al final de la seva vida el 1611.

Vegeu-hi convent de Les Descalzas Reales (Valladolid).

Convent de les Descalzas Reales

Nom en castellà: Monasterio de las Descalzas Reales

Ubicació

Madrid, Espanya

Coordenades

40.418267°N,3.706192°OCoordenades: 40.418267°N,3.706192°O

Béns d'Interès Cultural Espanyol

Nom oficial

Monasterio de las Descalzas Reales

Tipus

No mòbil

Criteris

Monument

Designat
1994

Referència núm.
Ri-51-0008691 (ri-51-0008691)

Ubicació de Convent of las Descalzas Reales a Espanya

El Convent de les Descalzas Reales és un monestir reial situat a Madrid , administrat pel Patrimoni Nacional.

Història

L'església

Claustre

El Monasterio de las Descalzas Reales, literalment el "Monestir del Reial Descalç", resideix a l'antic palau de l'emperador Carles V i l'emperadriu Isabel de Portugal. La seva filla, Joanna d'Àustria, va fundar aquest convent de monges de l'orde de la Pobra Clara el 1559. [1] Al llarg de la resta del segle XVI i fins al segle XVII, el convent va atreure joves nobles vídues o spinster. Cada dona portava amb ella un dot. Les riqueses es van acumular ràpidament, i el convent es va convertir en un dels convents més rics d'Europa. Tomás Luis de Victoria, el millor compositor renaixentista d'Espanya, va treballar al convent des de 1587 fins al final de la seva vida el 1611.

La demografia del convent va anar canviant lentament amb el temps, i al segle XX, totes les germanes estaven en pobresa. El convent va mantenir les riqueses del seu passat, però se li va prohibir subhastar qualsevol dels articles fora o gastar qualsevol dels diners que rebia dels dots. L'Estat va intervenir quan va veure que les germanes eren pobres, i el Papa va concedir una dispensa especial per obrir el convent com a museu el 1960. [2] [2]

Alfons, duc d'Anjou i Cadis (mort el 1899) està enterrat a la capella de Sant Joan Baptista al costat del seu fill gran Francisco de Asís (mort el 1984). El germà petit d'Alfonso, Gonzalo (mort l'any 2000), està enterrat a la capella de Sant Sebastià. [3] [3]

Museu

Mentre que en el passat, els tresors del monestir no eren visibles, avui les cases del monestir només unes poques monges, i el lloc és un monument nacional ben visitat. Els dots de les dones nobles sovint s'invertien en relíquies i les seves peces d'exposició enjoiades. Entre les moltes relíquies exposades hi ha peces putativament de la creude Crist i els ossos de Sant Sebastià. Entre les obres mestres d'art inestimables es troben Els diners del cèsar de Ticià, tapissos teixits als dissenys de Rubens,[4] i obres de Hans de Beken i Brueghel el Vell.

La col·lecció del museu també inclou rareses com retrats de nens reials de la Mancomunitat de Polònia-Lituània de finals del segle XVI,[5] referint-se a les relacions poloneses-espanyoles que van inspirar Calderón's La vida es sueño. [6] Retrats del fill i filla del rei Segimon de Polònia van ser pintats per Martin Kober el 1596 i van ser enviats com a regal al rei Felip III d'Espanya. [5] [5]

L'Església

L'arquitecte original de l'església va ser Antonio Sillero. La façana va ser dissenyada per Juan Bautista de Toledo el 1559; que també va ajudar en la coberta de l'església. Parts de l'altar, el cor i la sagristia van ser dissenyades per Juan Gómez de Mora el 1612. [7] Gaspar Becerra el 1562 va completar el retablo principal de l'altar, que va ser considerat la seva obra mestra. Malauradament, aquest retablo va ser destruït pel foc el 1862, juntament amb moltes de les pintures i frescos de Juan Pantoja de la Cruz. El 1863 l'altar va ser reemplaçat per un encarregat el 1716 per Felip V d'Espanya per commemorar la beatificació del jesuïta francès John Francis Regis, incloent llenços per Michel-Ange Houasse. Té un relleu esculpit de l'Apoteosi de Juan Francisco Régis, de Camillo Rusconi. Els panells laterals van ser esculpits per José Bellver. L'estàtua recumbent del jesuïta va ser esculpida per Agostino Cornacchini. [3] Una capella conté l'estàtua de marbre de Joanna d'Àustria en oració, ja sigui per Pompeo Leoni o Crescenci. [4] [4]

Referències

- ^ "Convent de les Descalzas Reales". museums.eu. [Consulta: 8 juny 2018].
- ^ "Convent de les Descalzas Reales". ringlingdocents.org. [Consulta: 8 juny 2018].
- ^ Jump up to:Un B Vega, Paulina Junquera de (1962). El convent del monestir de les Descalzas Reales: Guia-llibre per a vidents;. Editorial Patrimoni Nacional.
- ^ Jump up to:Un B TURESPAÑA (23-04-2007). "Convent de les Descalzas Reales a Madrid | spain.info EUA". Spain.info. [Consulta: 8 juny 2018].
- ^ Jump up to:Un B Jordi. «Wystawa z kolekcji Património Nacional» (en anglès). www.poland-art.com. Arxivat de l'original el 14 Juliol 2014. [Consulta: 9 juliol 2014].
- ^ Jordi. "Segismundo, Sigismundo, i el poder a Europa" (PDF). poderypiEDAD.weebly.com. [Consulta: 9 juliol 2014].
- ^ "Convent de les Descalzas Reales". neoris05.aprosi.net. [Consulta: 8 juny 2018].

? Enllaços externs

Convent de les Descalzas Reales

Frommer's - Monasterio de las Descalzas Reales